

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 г 33/2021
09.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Слађана Накић Момировић, у предмету предлагача АА и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Ђокић, адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4 г 96/21 од 07.10.2021. године, донео је дана 09.11.2021. године,

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Апелационог суда у Београду Р4 г 96/21 од 07.10.2021. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Р4 г 96/21 од 07.10.2021. године, одбијен је приговор предлагача за убрзање поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж 3916/21 (раније број Гж1 186/19) и утврђење повреде права на суђење у разумном року.

Против наведеног решења предлагачи су благовремено изјавили жалбу без навођења законом прописаних разлога.

Поступајући по жалби предлагача, у смислу члана 16., 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр.25/82 И 48/88 и „Службени гласник РС“, бр.46/95...106/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20) и нашао да жалба није основана.

О жалби је одлучивао судија одређен годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року којом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују о жалбама.

У поступку доношења побијаног решења нема битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. ЗПП на које Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а неосновано се садржином жалбе предлагача указује на битну повреду поступка из тачке 12. ове законске одредбе. Изрека побијаног решења је јасна и непротивречна изнетим разлозима о битним чињеницама, који су јасни и сагласни стању у предмету о развоју поступка у времену.

Побијаним решењем је одбијен приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Р4 г 96/21 од 07.10.2021. године, као неоснован, са образложењем да се у овом предмету не ради о неразумно дугом трајању поступка који би довео до повреде права на суђење у разумном року, јер је поступак пред првостепеним судом трајао нешто више од годину дана (тужба поднета 16.01.2015. године, а првостепена одлука донета 11.04.2016. године), а предмет ради одлучивања по жалби достављен у Апелациони суд у Београду 08.07.2016. године, који је у међувремену решен 06.10.2021. године. Поступак у предмету је започет подношењем тужбе ради исплате дана 16.01.2015. године, а првостепена пресуда је донета дана 11.04.2016. године. Након достављања жалбе супротној страни, предмет је достављен Апелационом суду у Београду и заведен у одељење за радне спорове дана 08.07.2016. године под бројем Гж 2390/16, након чега је враћен првостепеном суду на допуну поступка (када је донета допунска пресуда), и у другостепеном суду заведен у веће одељења радних спорова 21.01.2019. године, након чега је дана 14.07.2021. године предмет раздружен из Гж1 уписника и заведен у Гж уписник под бројем Гж 3916/21 и дана 15.07.2021. године дат у рад судији известиоцу. Одлука је донета у седници већа дана 06.10.2021. године.

Анализирајући дужину трајања поступка Врховни касациони суд је закључио да приговор предлагача да им је у предмету Гж 3916/21 пред Апелационим судом у Београду повређено право на суђење у разумном року није основан.

Према члану 32. став 1. Устава Републике Србије свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљен суд правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега. Европска конвенција за заштиту људских права и основних слобода у одредби члана 6. став 1. прописује да свако током одлучивања о његовим грађанским правима или обавезама или о кривичној оптужби против њега има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом образованим на основу закона.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року, уважавају се све околности предметног случаја, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странака током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлука.

Разумна дужина трајања судског поступка представља оптимално потребно време да се одлучи о праву странака које је спорно да би се отклонила неизвесност, а странка добила сазнање да ли јој спорно право припада или не чиме се обезбеђује правна сигурност странака. Међутим, оптимално потребно време за окончање поступка је релативно јер се процењује у сваком конкретном случају и оцена суда обухвата

целокупни судски поступак од подношења тужбе (16.01.2015. године) до изјављивања приговора за убрзање другостепеног поступка (31.08.2021. године).

С обзиром да су предлагачи тражили да се утврди да им је повређено право на суђење у разумном року у поступку пред Апелационим судом у Београду у наведеном предмету Гж 3916/21, Врховни касациони суд налази да је адекватном анализом дужине трајања другостепеног поступка, као и предузетих процесних радњи од стране Апелационог суда, уважавајући све околности предмета суђења сложеност чињеничних и правних питања у конкретном предмету, уз поштовање редоследа решавања предмета, предмет у Апелационом суду окончан у границама разумног рока и отправљен из суда.

Са изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 17. став 1. и 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року одлучио као у изреци и жалбу предлагача одбио као неосновану.

Судија
Слађана Накић Момировић,с.р.

Поука о правном леку:
Против овог решења није дозвољена жалба.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић